

Közterületi térfigyelő rendszerek eltérő fejlődése Európában

The different development of public space surveillance systems in Europe

Tóth Levente

doktorandusz, tanársegéd
Nemzeti Közsolgálati Egyetem,
Rendészettudományi Kar
ltoth@tv.t.hu

Absztrakt

Cél: A tanulmány elkészítésének célja, hogy átfogó és rendszerezett ismeretet nyújtson a közterületi térfigyelő rendszerek kialakulásáról Európa-szerte, beleértve Magyarországot is.

Módszertan: A szerző ebben a kvalitatív, leíró-elemző kutatásban olyan történeti áttekintést készít, amely megvizsgálja az egyes európai országokban alkalmazott közterületi térfigyelő rendszerek eltérő elterjedésének okait. Ehhez hazai és külföldi szakirodalmakat tanulmányoz, valamint az interneten elérhető információkat elemzi és értékeli.

Megállapítások: A rendszerek elterjedésének gyorsasága, kiépítettségének nagysága, felügyeletének és használatának módja, valamint telepítésének célja országonként eltérő Európában. Ezt főként az adott ország politikai, társadalmi, bűnügyi, gazdasági és nem utolsósorban jogi kontextusa determinálja.

Érték: Az átfogó történeti áttekintés, amely bemutatja a térfigyelő kamerák fejlődését és alkalmazásának történetét, kiemelkedő fontosságú hiánypótló elem a hazai szakirodalomban. A kutatás eredményei rámutatnak arra, hogy a térfigyelő kamerák milyen eltérő szerepet töltenek be az európai országok közterületeinek biztonságában és a bűnmegelőzésében.

Kulcsszavak: közterületi térfigyelő rendszer, videó megfigyelő rendszer, kamera, zártláncú televíziós rendszer

Abstract

Aim: The aim of this study is to provide comprehensive and organised knowledge about the development of public space surveillance systems in Europe, including Hungary.

Methodology: In this qualitative, descriptive-analytical research, the Author provides a historical overview that examines the reasons behind the different levels of adoption of public space surveillance systems in various European countries. This is done by studying domestic and foreign literature, as well as analysing and evaluating information available on the internet.

Findings: The speed of adoption, the extent of implementation, the supervision and usage methods, and the purpose of installation of these systems vary between countries in Europe. This is mainly determined by the political, social, criminal, economic, and legal context of each country.

Value: The comprehensive historical overview that presents the development and history of the application of surveillance cameras is a crucial and much-needed element in Hungarian literature. The research results highlight the varying roles that surveillance cameras play in ensuring the security of public spaces and preventing crime across European countries.

Keywords: public area surveillance system, video surveillance system, camera, closed circuit television system

Bevezetés

A videó megfigyelő rendszerek mára igen fontos alkotó elemmé váltak a biztonság megteremtésében. A biztonság – mint komplex fogalom – „*a létezés és a működés káros befolyásoló hatásaitól és a veszélytényezőktől kellően mentesített, védett állapot*” (Boda, 2019). A biztonság felfogható egy állapotként is, mely „*immanensen tartalmazza a gazdasági, kulturális és morális javak fenyegettségének hiányát is*” (Christián & Rottler, 2019). A videó megfigyelő rendszer, az elektronikai jelzőrendszer részhalmazaként, a fizikai biztonság megteremtésében játszik fontos szerepet. A fizikai biztonság kialakításához igénybe vett erőforrások, azaz a fizikai térben megvalósuló védelmi rendszerek összessége adják a fizikai védelmet. Ezért ez a meghatározás teszi a videó megfigyelő rendszert a fizikai (egy- vagy többfunkciós) védelmi kategóriába. Önmagában fizikai védelmet nem ad, de preventív, elrettentő szerepe – sok más egyéb funkciója mellett – bizonyított (Gill & Spriggs, 2005). A köz- és magánbiztonsági alkalmazásuk során a használatuk legtöbbször jellemzően elsősorban

„post factum”, azaz jogi eszközként a lehetséges jogsértők nyomon követésére és a cselekvési lánc rekonstrukciójára szolgál.

A térfigyelő rendszerek európai kialakulása

A videó megfigyelő rendszerek kameráit kezdetben a televíziós műsorszórás során használt kamerák elektronikai alapjait és technikai vívmányait felhasználva fejlesztették ki. Később ez az utánkövetéses fejlesztés megszűnt, és a biztonságtechnikai kameragyártás önálló iparággá fejlődött. Az első mozgó képet előállító kamera¹ biztonságtechnikai aspektusból történő felhasználása, már két évvel az első kísérleti vezeték nélküli televíziós adást követően, 1927-ben megtörtént. Ugyanis ennek az évnek az elején a Szovjetunióban, a CTO² berendelte Leon Theremin³ fizikust, akinek akkorra már több kísérlete, fejlesztése, előadása és publikációja volt „az elektromos távolbalátás” témakörben. Az utasítás az volt, hogy tervezzen egy speciális „távolbalátó” készüléket a határőrség számára. A készüléknek szigorú előírásoknak kellett megfelelnie: nappali fényben kellett működnie és elég nagy felbontással kellett rendelkeznie ahhoz, hogy azonosítsa az alany arcát, és képesnek kellett lennie egy mozgó tárgy mozgásának követésére, ami a televíziós kutatás akkori állapotát tekintve elég komoly kihívás volt. 1927 júniusára elkészült a „távolbalátás” titkos, negyedik változatú készüléke, amelyet a Kreml tisztviselői előtt mutattak be. Kliment Vorosilov, a katonai és flottaügyek népbiztosa vezette a projektet vizsgáló bizottságot. Az első tesztet az ő irodájában rendezték meg Sztálin és néhány magas rangú embere előtt, hogy megvizsgálják a megfigyelésben rejlő lehetőségeket. A hordozható rendszer vevőkészülékét a Vorosilov irodája melletti titkár dolgozószobájában helyezték el, hogy a komisszár nyomon követhesse a Kremlbe érkező látogatókat. Az épületen kívül egy állványon felállított, pásztázó-közvetítő kamerát egy operátor forgatta, hogy követni tudja az udvaron áthaladó embereket, a kamerától 30 és 48 méter közötti távolságban (Glinsky, 2000).

Az első elektronikus letapogatású kamerát alkalmazó videó megfigyelő rendszert 1941-ben telepítették a náci megszállás alatt álló németországi Peenemündeben, hogy megfigyeljék a nagy hatótávolságú irányított ballisztikus rakéták kilövését. A telepítést végző csapat vezetésével Walter Bruch mérnököt, a Siemens AG munkatársát bízták meg. Az 1942 októberében sorra kerülő kilövést

---

1 Paul Nipkow német feltaláló 1883-ban szabadalmaztatott alapötlete alapján, az úgynevezett mechanikus televízió elvén működött, ahol a kép előállítását mechanikus letapogatással történt.

2 CTO (Совет труда и обороны) – Munkaügyi és Védelmi Tanács.

3 Leon Theremin (született: Lev Sergeyevich Termen), orosz fizikus, feltaláló (1896–1993).

két kamera figyelte. A képeket a 2,5 km távolságban lévő betonbunkerbe vezetően keresztül továbbították (Abramson, 2007). Egy évvel később, 1943-ban az Egyesült Államokban hasonló harcászati feladatra, katonai rakéták távvezérelt szétszedésének vizuális kontrollálására fejlesztette ki a Remington Rand⁴ cég a Vericon Televíziós rendszerét, ahol a jelátvitel koaxiális kábelon történt. A kamera képét akár tíz különböző megfigyelő helyre is továbbítani lehetett. A hordozható méretű rendszer nem igényelt bonyolultabb üzembehelyezési és üzemeltetési ismereteket („Military Notes”, 1949).

1953-ban, II. Erzsébet királynő megkoronázása idején, ideiglenes CCTV rendszert használtak az Egyesült Királyságban. Ez idő alatt London-szerte az utcákon is megjelentek a kamerák, és biztonsági okokból továbbra is használták azokon az eseményeken, ahol a királyi család tagjai jelen voltak (Hologa, 2013). Néhány évvel később, 1960-ban, a thai királyi család látogatása előtt, a brit rendőrség két kamerát kapott kölcsön az EMI⁵-től, és ezeket egy ideiglenesen felépített állványra telepítették a Trafalgar téren. 1964-ben a liverpooli rendőrség különböző helyszíneken, kísérleti jelleggel rejtett kamerákat szerelt fel. A négy használt kamerát ebben az esetben is elektronikai cégek adták kölcsön (Williams, 2003). 1969-ben a londoni városi rendőrség két ideiglenes kamerát használt a Trafalgar téren a Guy Fawkes-napi rendezvények megfigyelésére (Doyle, Lippert, & Lyon, 2013). 1985-ben, egy évvel a brightoni robbantás után, Bournemouthban épült ki az első jelentős közterületi kamerarendszer a helyi önkormányzat részvételével. Ezt követően az 1980-as évek végétől a kamera-rendszer egyre inkább központi eszközzé vált a bűnmegelőzési programban. Az igazi áttörés 1994-ben történt, amikor a regnáló konzervatív kormány a térfelügyelő-kamera-rendszereket a „törvény és rend” politikájának szerves részévé tette, és jelentős pénzügyi támogatással finanszírozta (Williams, Johnstone & Goodwin, 2014). A brit kormány meghirdette a „City Challenge Competition” versenyt, melynek keretében kétféle millió font⁶ központi kormányzati pénzt különítettek el a közterületi videó megfigyelő rendszerre. Összesen 480 darab beérkezett pályázatból 106 projektet támogattak, és a keretet ötmillió fontra⁷ növelték. A versenyt 1995 és 1998 között megismételték, és összesen 85 millió fontot⁸ biztosítottak 580 CCTV-rendszer finanszírozására. 1999-ben az új munkáspárti kormány ambiciózus bűnözéscsökkentési programjának részeként

---

4 1927-ben alakult amerikai gépgyártó cég.

5 EMI Group Limited, 1931-es alapítású, brit transznacionális konglomerátum.

6 Mai értéken körülbelül 3,6 millió font, azaz 1,7 milliárd forint.

7 Mai értéken körülbelül 9,1 millió font, azaz 4,4 milliárd forint.

8 Mai értéken körülbelül 156 millió font, azaz 76 milliárd forint.

153 millió fontot⁹ különített el a CCTV elterjesztésének támogatására. A pályázat két fordulójára 1550 darab pályázat érkezett, és ezek közül közel 450-et finanszíroztak. Az iskolák, kórházak és közlekedési létesítmények videó megfigyelő rendszerének megvalósítását is jelentős mértékben támogatta a kormány. Becslések szerint 2005-re több mint 500 millió font¹⁰ központi és helyi kormányzati forrást különítettek el a videó megfigyelő rendszerek kivitelezésére. Ezzel párhuzamosan, ugyanebben az időszakban, becslések szerint mintegy 4,5 milliárd fontot¹¹ költöttek magánforrásokból videó megfigyelő rendszerek telepítésére és karbantartására (Norris, 2012a). Azt, hogy ez hány kamerát vagy rendszert jelent, nem lehet pontosan felmérni, bár 1999-ben úgy becsülték, hogy az Egyesült Királyságban egy forgalmas napon, városi környezetben egy személy képét harminc különböző CCTV-rendszer több mint 300 kamerája rögzítheti. Norris és McCahill egy londoni kerületben végzett felmérés alapján úgy becsülte, hogy az Egyesült Királyságban akár 4,2 millió köz- és magánbiztonsági célra felszerelt kamera is lehet, vagyis minden 14 lakosra jut egy (Norris, McCahill & Wood, 2004). Másik 2011-es becslés szerint ez a szám csupán 1,85 millió, ami azt jelenti, hogy minden 32 lakosra jut egy kamera (URL1). A nagyarányú eltérés a becslési módszerek különbözőségével magyarázható. Mindkét esetben egy adott területen számolták meg a kamerákat, majd azt a teljes országra extrapolálták. 2013 után, 2022 májusában az IFSEC nemzetközi kiállításon publikálta a BSIA¹² a legfrissebb jelentését. E szerint a 2013-as, közel hatmilliós kameraszám 2022-re 21,1 millióra nőtt (URL2).

Hamburgban az első utcai kamerarendszert 1956-ban helyezte próbaüzembe a rendőrség. Igaz, itt nem közbiztonsági szempontból telepítették az eszközöket, hanem a megnövekedett gépjárműforgalom felügyeletére. A „táv szemek” – vagy „Fernaugen”, ahogy a kamerákat nevezték – közreműködésétől a rendőrség azt remélte, hogy jobban tudja felügyelni a forgalmi helyzeteket, esetleges torlódásokat. A rendszer segítségével a központi irányítóteremben ülő személy valós időben dönthetett arról, hogy a közlekedési lámpák előre beállított programozása vezérelje a forgalmat, vagy esetleg szükség van manuális beavatkozásra. A rendszert az év júniusában egy kis táncteremben tartott sajtókonferencián mutatták be a helyi és az országos sajtónak. A bemutatóhoz használt televíziókészüléket „Zauberspiegel”-nek, azaz varázstükörnek hívták. A hamburgi rendszer azonban csak átmenetileg működött (Kammerer, 2009; URL3). Csak 1958-ban, a müncheni forgalomirányító központ megnyitásával váltak a kamerák a közterület

9 Mai értéken körülbelül 257 millió font, azaz 125 milliárd forint.

10 Mai értéken körülbelül 768 millió font, azaz 373 milliárd forint.

11 Mai értéken körülbelül 5,3 milliárd font, azaz 2603 milliárd forint.

12 British Security Industry Association – Brit Biztonsági Ipari Szövetség.

részévé (Martin, 1959). A müncheni rendszer 1965-re tizenkilenc közlekedési kamerára – németül „Verkehrsfernsehanlagen”-re – bővült (Luther, 1965). Ezek a kamerák már mozgatható, úgynevezett PTZ¹³ kivitelűek voltak. 1959-ben Hannoverben, kizárólag az éves ipari vásár időszaka alatt, már rendszeresen használták a CCTV-rendszert a forgalom megfigyelésére. A képek átvitelére rádiófrekvenciát alkalmaztak. 1961-ben a hannoveri rendőrség egy helikoptert és egy Volkswagen bogár típusú személygépjárművet szerelt fel videóképek rögzítésére és továbbítására szolgáló technológiával. Az átalakított Volkswagent valójában nem a vásáron, hanem a május elsejei nagyrendezvényeken használták (Birken, 1962). A következő években egyre több nagyváros telepített állandó térfelügyelő kamerarendszereket, köztük Stuttgart, Hamburg és Nürnberg. Az 1960-as években a CCTV-vel kapcsolatos rendőrségi propaganda kezdett megváltozni. A kamerák már hivatalosan sem voltak kizárólag a közlekedési forgalom megfigyelésének eszközei, hanem közterületi megfigyelő és szankcionáló funkciókat is átvettek. A frankfurti rendőrség 1960-ban helyezte üzembe az első „fényképes és automatikus piroslámpa-felügyeletet” a közlekedési szabályok megsértésének bizonyítására. A kamerák használata a forgalomellenőrzés mellett kiegészült a nagyobb tömegek, felvonulások, szabadtéri összejövetelek, esetleg sztrájkok, zavargások megfigyelésével is. Ennek következtében már a tervezési fázisban fokozatosan elkezdtek összeolvadni a forgalomirányítás és a tömegellenőrzés funkciói. A müncheni rendőrség 1964 novemberében kezdett el használni egy mozgatható, teleobjektívvel szerelt mobil kamerával és képrögzítő eszközzel is ellátott teherautót, amely nemcsak a képek helyi megfigyelését tette lehetővé, hanem vezeték nélküli kapcsolaton keresztül képes volt a képeket a művelti központba is továbbítani (Kistler, 1965). 1976 decemberében, a vásári térfelügyelő rendszer terén sokéves tapasztalattal rendelkező hannoveri rendőrség 700 ezer márka összköltségből létrehozta Németország korának legmodernebb és legnagyobb térfelügyelő rendszerét, amely tizenkilenc PTZ kamerával felügyelte a belvárost. A Bosch kamerák képeit vezetékes hálózaton keresztül továbbították a rendőrkapitányság épületében elhelyezett megfigyelő központba. A *Der Spiegel* lapnak adott interjújában Peter Schweizer, a Bosch gyártó igazgatója elmondta, hogy a térfelügyelő rendszer kameraképeit jelerősítőn keresztül vezetik, „így a kép éjszaka néha jobb, mint az eredeti. Eddig tizennégy kilométer vezetékelt fektettek le, de ezt a távolságot megnégyszerezik, a kamerák számát pedig több mint kétszeresére növelik” (URL4).

Annak ellenére, hogy Németországban szerelték fel az első elektronikus lepatogató kamerákat alkalmazó zárláncú televíziós rendszert, az 1980-as és

---

13 Pan, Tilt, Zoom, azaz vízszintes és függőleges mozgásra képes, zoomolható objektívvel szerelt.

1990-es években az ország közterületi kamerarendszere fejlesztési sebessége messze elmarad az Egyesült Királyságtól. Nagy-Britannia kodifikálatlan alkotmánya nem tartalmaz szigorú rendelkezéseket a magánélethez való jog tekintetében. Az emberi jogokról¹⁴ szóló törvénynek a brit jogba való beillesztéséig nem volt törvényi rendelkezés a magánélet védelméről, így nem volt olyan jogi vagy alkotmányos alap, amely gátolta volna a videó megfigyelő rendszerek terjedését, vagy amely a térfelügyelő rendszerek ellenzőinek jogi lehetőséget adott volna a telepítések megtámadására. Ezzel szemben Németországban már 1983-ban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy „*a demokratikus társadalom és az állampolgárok autonómiája szempontjából alapvető fontosságú az a tudat, hogy megfigyelés alatt állnak, és hogy miért és ki által*” (URL5).

Hasonlóképpen Dániában is általános jogi vélelem van a közterületek magán-szervezetek általi megfigyelésével szemben, és szigorúan szabályozzák a rendőrség általi képfelvételek készítését is. Norvégiában, ahol a magánélethez fűződő jogok alkotmányosan rögzítettek, szintén erős adatvédelmi rendszer van érvényben, amely hangsúlyosan foglalkozik a közterületi kamerarendszer szabályozásával és a kötelező engedélyezési eljárás rendjével (URL6).

A 2004-es UrbanEye¹⁵ felmérés hat európai fővárosról készített felmérése jól szemlélteti, hogy az Egyesült Királyság akkori kamera számossága messze meghaladta a többi országét. Ebben az időben Dániában, Svédországban és Ausztriában nem volt közterületi kamera rendszer. Norvégiában is csak egy (amely mindössze hat kamerából állt), Budapesten 14, Németországban pedig 15 rendszer volt. Ezzel szemben az Egyesült Királyságban már több mint 500 rendszer működött. A teljes képhez hozzátartozik, hogy ebben az UrbanEye felmérésben nem szereplő más európai országokban is találkozhatunk nagyobb számú közterületi kamera rendszer telepítéssel (URL7).

Franciaországban 1991-ben¹⁶ indult meg a kamerák telepítése Párizs Levallois-Perret nevű külvárosában. A közterület bekamerázása nagy felháborodást váltott ki a lakosság körében. 1995-ben a parlament elfogadta az úgynevezett Pasqua-törvényt¹⁷, amely lehetővé tette a közterületi kamerarendszerek telepítését a bűnügyileg fertőzött területeken. Ez a lépés legalizálta a Levallois-Perret-ben

---

14 Az Emberi Jogok Európai Egyezménye meghatározza az egyes aláíró államokban megvédendő jogok minimumnyilatkozatát. Az állami megfigyeléssel összefüggésben a legnyilvánvalóbban veszélyeztetett jog a magánélet tisztelgésben tartásához való jog, amelyet a 8. cikk tartalmaz.

15 Az Európai Bizottság által támogatott, 2004-ben lezárult kutatási projekt, mely hat ország kriminológusait, filozófusait, politológusait, szociológusait és városgeográfusait tömörítette.

16 Valószínűleg a Côtés d’Azur-i tengerparti üdülőhely, Hyères volt az első település, ahol a nyolcvanas évek végén CCTV-rendszert telepítettek.

17 Loi d’orientation et programmation relation à la sécurité no 95–73 (LOPS). A törvényjavaslatot Charles Pasqua konzervatív belügyminiszter terjesztette elő.

telepített rendszert. 1999-re több mint 200 francia város kapott engedélyt¹⁸ közterületi videó megfigyelő rendszerek telepítésére.

Hasonlóképpen Hollandiában 1997 és 2003 között az ország 550 településéből több mint 80 település használt videó megfigyelő rendszert a közterületeken.

Az Ír Köztársaságban az 1990-es évek közepén Dublinban telepítették az első CCTV-rendszert, amelyet 1997-ben tovább bővítettek. Az ír igazságügyi miniszter 2004-ben bejelentette, hogy finanszírozást nyújt további 21 különböző helyszínen megvalósuló közterületi kamerarendszer létesítéséhez (URL8).

Olaszországban 2003-ban, a növekvő bűnözés miatti aggodalomra reagálva az olasz belügyminisztérium bejelentette, hogy ötven olasz városban tervezi a CCTV felszerelését (Norris, 2012b).

2004 után Nyugat-Európában a közpénzekből finanszírozott közterületi videó megfigyelő rendszerek gyorsuló ütemű terjedésének katalizátora a madridi és londoni terrormerényletek voltak. Spanyolországban 1997. augusztus 4-én lépett hatályba a 4/1997 számú törvény, „*amely szabályozza a videokamerák biztonságai erők és szervek általi nyilvános helyeken történő használatát*” (URL9). A közterületi térfigyelő rendszer telepítését a helyi autonómia kormány megbízottjának kellett jóváhagynia.

Belgiumban az UEFA¹⁹ által szervezett 2000-as labdarúgó Európa-bajnokság lehetőséget adott arra, hogy a kamerák megjelenjenek a Heysel stadion környékén, illetve a történelmi városrészt körül ölelő kiskörút vonalán, de az igazi áttörés csak 2003-ban történt, amikor a brüsszeli regionális kormány 1,5 millió eurós költségvetést különített el az önkormányzatok számára a közterületi videó megfigyelő rendszerek fejlesztésére. A 19 polgármesterből 17, összesen 157 kamerára adta be pályázatát, melyet a regionális kormány támogatott is. A 2000-es évek végén az önkormányzat kezelésében lévő térfigyelő rendszerek (Koekelberg kivételével) átkerültek a rendőrség kezelésébe. 2015-re a kamerák száma közel ezerre növekedett (Keersmaecker & Debailieu, 2016).

Dániában, Hobro városában, 1980-ban egy helyi kereskedelmi szervezet több kamerából és egy képfelvévő berendezésből álló rendszert telepített az utcákon zajló vandalizmus felszámolására. A kameraképeket nem figyelték folyamatosan, csak rögzítés történt este 23 és reggel 4 között. Amennyiben a felvétel ideje alatt nem történt rendbontás, a felvételeket letörölték, ellenkező esetben pedig átadták a rendőrségnek. Bár egy következő évben végzett felmérés szerint a lakosság 65%-a támogatta a közterületi kamerákat, a helyi közvélemény nyomásának

---

18 A rendszereket az egyes megyék prefektusának kell jóváhagynia, miután egy speciális helyi szervvel, az úgynevezett Commission Départementale de Vidéosurveillance-vel konzultáltak.

19 Union of European Football Associations – Európai Labdarúgó-szövetség.

engedve a kamerarendszer hamarosan megszüntetésre került (Lauritsen, 2015). Egy 2017-es YouGov²⁰ által készített újabb felmérés szerint, a lakosság több mint fele szeretné, ha az addig telepített mintegy 500 ezer térfigyelő kamera tovább bővülne (URL10). A dán ipari szövetség, a SikkerhedsBranchen 2021-es becslése szerint ez a szám körülbelül 1,5 millióra növekedett, melyből kb. 300 ezerre tehető az a kamera mennyiség, ami a tömegközlekedés biztonságát és a rendőrség által felügyelt közterületi térfigyelést biztosítja (URL11). 2020-ig az önkormányzatoknak nem volt törvényi lehetőségük a kamerarendszerek üzemeltetésére. A 2020 májusában elfogadott törvénymódosítás ezt a korlátot oldotta fel, és az önkormányzatokon túl, indokolt esetben, a magánszemélyek számára is lehetőséget ad az objektumuk bejáratától maximum 30 méteres körzetben a közterület megfigyelésére (URL12).

Portugáliában viszonylag későn, 2005 után indultak meg a közterületi térfigyelő rendszerek telepítései. Ennek oka, hogy korábban a közterületek videó megfigyelését rendkívüli intézkedésként definiálták, mivel annak alkalmazása – a magánélet megsértésére és a modern demokratikus társadalmakra általában jellemző jogokra gyakorolt hatása miatt – csak kivételes körülmények között lehetett indokolt. Ebben az időben a videókamerás megfigyelés csak magánterületekre és a közforgalom számára megnyitott magánterületekre korlátozódtott, és ezt kizárólag magán biztonsági cégek felügyelték. 2005 januárjában az 1/2005. számú törvény elfogadását követően nyílt lehetőség arra, hogy közterületeken is lehetővé váljon a videórendszerek telepítése. A törvény a rendőrség²¹ és a Nemzeti Köztársasági Gárda²² számára megadta a felhatalmazást a közterületi kameraképek megfigyelésére és tárolására. Az engedélyeztetési eljárás bonyolultsága miatt 2005 és 2010 között mindössze tíz kérelmet nyújtottak be közterületeken történő videókamerás megfigyelésre vonatkozóan, amelyek közül csak öt rendszer megvalósulását engedélyezték a hatóságok. Ebből 2010 végére csak három volt teljesen működőképes Porto, Coimbra és Lisszabon turisztikailag frekvenciált területein. Üzemeltetési, költségfinanszírozási problémák miatt ez a szám még tovább csökkent, így 2012 végére összesen kettő rendszer maradt működőképes (Catarina, 2011).

Görögországban az adatvédelmi hatóság 2000-ben megjelent adatvédelmi irányelve szerint zárláncú videó megfigyelő rendszert csak forgalom megfigyelésére, illetve áruk védelme céljából lehetett telepíteni, megfelelő céllal, a szükséges-ség és arányosság figyelembevételével. Az ország első közterületet is magába

---

20 A YouGov egy brit nemzetközi, internetalapú piackutató és adatelemző cég.

21 Hivatalos nevén Polícia de Segurança Pública – Közbiztonsági Rendőrség, Portugália nemzeti polgári rendőrsége.

22 Hivatalos nevén Guarda Nacional Republicana, Portugália nemzeti csendőrsége.

foglaló, több száz kamerából álló videó megfigyelő rendszerét a 2004-es olimpiai játékok biztonságos lebonyolításának céljából telepítették. A rendezvényt követően azonban az adatvédelmi hatóság nem járult hozzá a rendszer további működéséhez. A szigorú adatvédelmi törvény enyhítéséért lobbizó ügyészség elérte, hogy 2007-ben módosításra került a 1997-es adatvédelmi törvény, ezzel teret engedve a közterületi térfigyelő rendszerek telepítésének. A törvényt módosítás azonban komoly kérdéseket és aggályokat vetett fel a személyes adatok védelméhez való alkotmányos joggal kapcsolatosan (Mitrou, Drogkaris & Leventakis, 2017).

Lengyelországban – mint a volt szocialista tagországok többségében – a bűncselekmények számának rendszerváltozást követő hirtelen emelkedése a kommunizmus bukása után bekövetkezett politikai, társadalmi és gazdasági rendszer összetett változásának tudható be, amely újradefiniálta a társadalmi rend, az állampolgári jogok alapvető értékét, valamint a rendőrség funkcióját és társadalmi szerepét. Az első közterületi videó megfigyelő rendszereket 1999-ben Gdanskban, Radomban és Wrocławban, 2000 és 2002 között Kalisz Futni, Poznan, Płock, Krakkó, Kielce, Katowice és Varsó városaiiban üzemelték be. Telepítést és felügyeletet tekintve nincs egységes megoldás. A megfigyelésben részt vesz a rendőrség, az önkormányzati rendészet,²³ a vasúti őrség,²⁴ illetve polgári alkalmazottak vegyesen (Lewandowski & Matczak, 2015).

Csehországban a kamerarendszer kiépítése 1997-ben kezdődött Prágában. A fejlesztési koncepciót a prágai városi tanács 2000. október 5-i, 22/13. számú határozatával hagyta jóvá. A kezdetben hétkamerás rendszer 2000-ben 34-re, 2005-ben 279-re, majd 2010-ben ezt a számot megduplázva, 570 darabra növekedett. A beruházás hatékonyabb kihasználásának érdekében egy többfelhasználós hozzáféréssel rendelkező nagyvárosi kamerarendszer kiépítésére kerül sor, amely képes a Prágai Közlekedési Vállalat, a Prágai Kommunikációs Műszaki Igazgatóság videó megfigyelő rendszerének kameráit is használni. Ez azt jelenti, hogy ez a rendszer mind városi szinten, mind a prágai főváros városrészeinek szintjén nemcsak a rendőrségnek nyújt szolgáltatásokat, hanem képeket biztosít a tűzoltó- és mentőszolgálatnak,²⁵ az orvosi mentőszolgálatnak,²⁶ a városi válságkezelő hatóságoknak, a közlekedési vállalatnak és a kommunikációs műszaki

---

23 Hivatalos nevén Straž miejska – városőr.

24 Hivatalos nevén Straž Ochrony Kolei – vasúti biztonsági őr.

25 Hivatalos nevén Hasičský záchranný sbor České republiky – A Cseh Köztársaság Tűzoltó- és Mentőszolgálat, amelynek alapvető feladata a lakosság életének és egészségének, a környezetnek, az állatoknak és a tulajdonnak a tüzeztől és egyéb rendkívüli eseményektől és krízishelyzetektől való védelme.

26 Hivatalos nevén Zdravotnická záchranná služba hlavního města Prahy – Prága Főváros Orvosi Mentőszolgálat, Prága fővárosában működő egészségügyi sürgősségi szolgáltatások közreműködő szervezete és üzemeltetője.

igazgatóságának. A kamerák elhelyezése a prágai kerületek, a Cseh Köztársaság Rendőrsége és a Prágai Városi Rendőrség igényei alapján történik ([URL17](#)).

Európát tekintve általánosságban elmondható, hogy 2009-re Ausztria, Bulgária, Horvátország, a Cseh Köztársaság, Dánia, Finnország, Franciaország, Németország, Görögország, Magyarország, Írország, Olaszország, Litvánia, Hollandia, Norvégia, Lengyelország, Portugália, Spanyolország, Svédország, Svájc és az Egyesült Királyság mind büszkélkedhetett a közterületen működő videó megfigyelő rendszerekkel ([URL13](#)).

A térfigyelő rendszerek magyarországi kialakulása

A magyar sajtóban a kamera biztonsággal kapcsolatos említése elsők között 1959-ben a *Magyar Híradástechnika* folyóiratban található. A biztonságosabb kikötői hajózás érdekében a „kis hajók legmagasabb pontjára ipari televízió kamera kerül, a továbbított kép alapján a hajó biztosabban vezethető, mintha csak a parancsnoki hídról figyelnék az irányt. Japánban kifejlesztették az infravörös ipari televízió kamerát is, melyet hajókon e célra ködben is jól lehet alkalmazni” (Hargitai, 1959). Itt még a televíziós technológiából átvett „ipari televízió kamera”, vagy egyszerűbben az „ipari TV” kifejezést használták (Hirek, 1959). 1963-ban a *Népszerű Technika* folyóiratban bukkan fel a „zárláncú ipari TV” kifejezés Ligeti György: *Termelésirányító berendezések* cikkében (Ligeti, 1963). A kifejezés hazai felbukkanását külföldön az 1940-es évek közepétől használt CCTV kifejezés indukálta. Kicsivel később találkozhatunk még az „ipari tv-lánc” kifejezéssel is, ami 1965-ben, az MTI *Népszabadság*ban megjelent *Terjed az ipari tv-lánc* cikkében olvasható. A cikk beszámol arról, hogy: „a Híradástechnika Ktsz most készíti elő a Ferihegyi repülőtér ipari tv-láncának premierjét is” (Terjed az ipari, 1965). A CCTV kifejezés és ennek magyarítása a *Technika* folyóirat 1966. évi lapszámában található. „Az ipari televízió térhódítása feltartóztathatatlan: nem csupán az ipari tevékenység számos területén, de a tudományos kutatás, a gyógyászat sok-sok ágában is fontos segítőtársává vált. Ezért is helyesebb nem »ipari«, hanem zárt áramkörű televízióknak nevezni (az angolok, amerikaiak is ezért használják az »industrial television« helyett a closed-circuit television, CCTV elnevezést).” (Technikai újdonságok, 1966). Egy évvel később 1967-ben találkozhatunk először a *Magyar Nemzet*, *Napi Krónika* rovatában a „térfigyelő kamera” kifejezéssel. A rövid cikk szerint „... – kísérletként – a forgalmi irodában a tévé képernyőjén térfigyelő kamera mutatja a forgalmistának a beérkező vagy induló autóbuszokat, s így mindig a helyzetnek megfelelően tud intézkedni” (Napi Krónika, 1967). Ezt követően

a hazai szakirodalmak váltakozva használják a különböző, eddig felsorolt szak kifejezéseket, sőt az 1980. október 26-án megjelent *Zalai Hírlap*ban felbukkan egy egyszerűsített „tv-kamera rendszer” kifejezés is. Ebben a lapban a *Téli bevásárlóközpont a BNV területén* című cikk írója így fogalmaz: „*az áru őrzését tv-kamera rendszer biztosítja*” (Kaiser, 1980). Az első közterületi, de csak forgalmat felügyelő kamerákat 1979-ben telepítették Budapesten. Az akkori Fővárosi Tanács és a rendőrség közös beruházása nyomán 30 darab nem mozgatható, fekete-fehér kamerát szereltek fel (A dugók elkerülhetetlenek, 1999).

Hazánkban a közterületi kamerák elhelyezésére és felvételek készítésére elsőként a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 42. §-a adott jogszabályi felhatalmazást. A törvény hatálybalépését követő alig fél éven belül, ország-szerte megindultak a közterületi kamerarendszerek kiépítései. Az országban először 1995 elején, Zalaegerszegen, a városközpontban létesült egy három kamerából álló rendszer. A kamerák képeit a rendőrség folyamatosan figyelte. Néhány hónappal később Siófokon is beüzemelésre kerültek a közterületi térfigyelő kamerák a prostitúció, a zsebtolvajlás és az autólopások megakadályozása érdekében. 1996 nyarán Kaposváron három darab kamerát telepítettek a rongálások, szabálysértések és az egyre szaporodó gépkocsifeltörések visszaszorítására. A rendszer telepítési és üzemeltetési költségének 80%-át az önkormányzat, míg a maradék 20%-át a rendőrség finanszírozta. Ebben az időben Tatabányán is folyt egy háromkamerás rendszer pályázatása (Dusza, 1996). Budapesten a Magyar Igazság és Élet Pártja által 1995. október 22-én rendezett tömegdemonstráció ideje alatt a rendőrség összesen tíz darab, ideiglenesen felállított térfigyelő kamerát használt. Bár hasonló, a gyülekezési jog gyakorlása keretében tartott egyéb békés rendezvények rendőri biztosítása során keletkezett képrögzítés korábban is történt, de ez volt az első eset, amikor állampolgári bejelentésre az adatvédelmi ombudsman vizsgálatot indított. Megállapítása szerint a kamerák elhelyezése jogszerű volt, a képek megőrzési idejére viszont ajánlást dolgozott ki (URL14).

1997. október 27-én adták át Budapest első, öt darab PTZ kamerából álló közterületi videó megfigyelő rendszerét. A 30,5 millió²⁷ beruházást az önkormányzat finanszírozta, míg az üzemeltetési költséget a közbiztonsági alapítvány fedezte (Tenczer, 1997). 1999. május végén 14 kamerával indult a józsefvárosi közterületi térfigyelő rendszer. Már a háromhetes próbaüzem alatt három gépkocsifeltörés és egy betöréses lopás elkövetőit fogták el a térfigyelő segítségével. A rendszer kiépítése összesen negyvennyolcmillió forintba²⁸ került.

---

27 Mai értéken körülbelül 114 millió forint.

28 Mai értéken körülbelül 133 millió forint.

A költségeket a Budapesti Rendőr-főkapitányság állta, méghozzá abból a 225,5 millió forintos keretből, amelyet a fővárosi önkormányzat előző évben biztosított, többek között a veszélyeztetett közterületeken térfigyelő rendszerek kiépítésére, illetve riasztórendszerek telepítésére (Sándor, 1999).

A rendszerek telepítését katalizálta az 1999. évi LXIII. törvény a közterület-felügyeletről, melyben a jogalkotó lehetőséget biztosított a közterület-felügyeletnek is, hogy közterületen, közbiztonsági, illetve bűnmegelőzési célból kamerákat helyezzen el, illetve felvételeket készítsen. Ezt követően a budapesti kerületek sorban kapcsolódtak be a térfigyelő rendszerek fejlesztésébe: önkormányzati forrásból 2000. november 7-én a XIX. kerületben egy 12 darab kamerából álló, majd rá három napra Óbudán egy 16 kamerás térfigyelő rendszert adtak át (Kamera pásztázza, 2000). Ekkor már folyt a X., XI. és XV. kerületekben a közterületi térfigyelő kamerák telepítése (Térfigyelő kamerákat, 2000). Szintén önkormányzati támogatásból épült, azonban magánbiztonsági cég által üzemeltetett, tíz kamerás közterületi térfigyelő rendszer átadása történt a XIII. kerületben, 2000. december közepén (Tíz kamera, 2000). A több ütemben bővített rendszer 2003-ra már 111 darab kamerával rendelkezett. A közterületi kamera képeinek figyelését és rögzítését több éven keresztül egy őrző-védő magánbiztonsági cég illegitim módon végezte (Pilhál, 2003). Ez a megoldás sajnos nem volt egyedülálló. Magánbiztonsági cég bevonásával végezték a kamerák megfigyelését a X. kerületi, 2000 őszi átadott rendszer vonatkozásában is (Kamerákkal védett, 2000).

2002-re a budapesti térfigyelő rendszerek száma már kilencre növekedett (L. László, 2002). 2004-ben a Társaság a Szabadságjogokért (továbbiakban: TASZ) jogvédő egyesület egy 80 kérdésből álló megkeresést küldött a budapesti kerületi kapitányságoknak, melyben a kérdések a közterületi kamerás térfigyelő rendszerek telepítésére, technikai feltételeire, jogi, illetve gazdasági hátterére, a lakosság hozzáállására, a rendszerek ellenőrzésére, a személyzetre és a személyzet képzésére vonatkoztak. A BRFK által összesített válasz azonban sok adatot nem tartalmazott, ezért a TASZ pert indított közérdekű adatok kiadása iránt. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága 2007. márciusi jogerős ítéletében kötelezte a BRFK-t, többek között a térfigyelő rendszer működtetés statisztikáinak, illetve az erre vonatkozó hatástanulmányának, valamint a kamerák elhelyezkedésére vonatkozó dokumentumainak átadására (URL15). Az átadott dokumentumok alapján akkor már 17 kerület, összesen 430 darab kamerája figyelte Budapest közterületeit (URL16). A budapesti beruházásokkal párhuzamosan több vidéki nagyvárosban is elindult a közterületi kamerarendszerek telepítése. A Rendőrtisztviselői Főiskola 2009-es tanévvnyitóján a miniszterelnök kihirdette a tíz pontból álló, *Rend és Biztonság* elnevezésű közbiztonsági programot.

Ennek hatodik pontja, hogy a kormány hazai és uniós forrásokból megduplázza az addig felszerelt mintegy 1500 darab térfigyelő kamera számát (Papp, 2009).

Összegzett következtetések

A videó megfigyelő rendszerek technológiája az 1920-as évek óta folyamatosan fejlődik. Az elmúlt közel száz év nagy részében a térfigyelő kamerák fejlődése főként a képminőség javítását, az érzékenység növelését és a kamera hardver fizikai és szoftveres képességeinek fejlesztését foglalta magába. A közterületi kamerák fokozatos elterjedésére jellemző, hogy kezdetben kis léptékű, a város központi üzleti, sport és szabadidős területein jelentkező konkrét helyi problémákra összpontosító rendszerek kiépítése történik meg, majd a konkrét helyi sikerekre alapozva terjed tovább a városközpontok és a városi utcák teljesen nyilvános területeire. Európában a rendszerek telepítési és üzemeltetési finanszírozását többnyire a helyi önkormányzatok állják, míg a kameraképek figyelése, azaz a rendszer működtetése országoként eltérő. Megfigyelhető, hogy azokban az országokban, ahol viszonylag stabil, jóléti orientációjú kormányok működtek, mint Ausztria, Németország, Norvégia és Svédország a közterületi kamerák elterjedése korlátozottabb. A másik befolyásoló tényező a jogi/alkotmányos környezet, amely számos országban gátolta a nyílt utcai térfigyelő kamerák elterjedését. Azokban az országokban, ahol a magánélet védelmének gyenge alkotmányos garanciái vannak, és ahol az adatvédelmi törvények kevésbé szigorúak, a közterületi videó megfigyelő rendszerek elterjedése is gyorsabban ment végbe. Ezen túlmenően különböző országokban, különböző időpontokban, bizonyos események, mint például sorozatgyilkosságok, terrorista merényletek, növekvő kábítószer kereskedelem, vagy épp a bűnözéssel kapcsolatos aggodalmak, a közterületi térfigyelő rendszerek telepítését katalizálták.

Felhasznált irodalom

- A dugók elkerülhetetlenek (1999. szeptember 3.). *Népszabadság*.
- Abramson, A. (2007). *The History of Television, 1942 to 2000*. McFarland.
- Birken, P. (1962). Der Einsatz von Industrie-Fernsehanlagen zu den Industrie-Messen in Hannover. *Polizei, Technik, Verkehr*, 4(3), 161–164.
- Boda J. (Főszerk.) (2019). *Rendészettudományi Szaklexikon*. Dialóg Campus.
- Catarina, F. (2011). Video Surveillance in Portugal. *Social Analysis*, 55(3), 35–53.

- Christián L. & Rottler V. (2019). A magánbiztonság és az önkormányzati rendészet fogalomrendszere. In Christián L., Major L. & Szabó Cs. (Szerk.), *Biztonsági vezetői kézikönyv* (pp. 13–36). Dialóg Campus. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2018.11.8>
- Doyle, A., Lippert, R. & Lyon, D. (2013). *Eyes Everywhere: The Global Growth of Camera Surveillance*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203141625>
- Dusza E. (1996. június 12.). Rendőrségi kamerák akcióban. *Magyar Hírlap, Biztonságtechnika melléklet*.
- Gill, M. & Spriggs, A. (2005). Assessing the impact of CCTV. *Home Office Research* (295).
- Glinsky, A. (2000). *Theremin: Ether music and espionage*. University of Illinois Press.
- Hargitai E. (1959). Szemle. *Magyar Híradástechnika*, 10(1), 32–43.
- Hírek. (1959). *Kép- és Hangtechnika*, 6(2), 50–61.
- Hologa, M. (2013). *Cases of Intervention: The Great Variety of British Cultural Studies*. Cambridge Scholars Publishing.
- Kaiser L. (1980. 10 26). Téli bevásárlóközpont a BNV területén. *Zalai Hírlap*.
- Kamera pásztázza a végállomást. (2000. november 8). *Népszabadság*.
- Kamerákkal védett sétány. (2000. november 23). *Népszabadság*.
- Kammerer, D. (2009). Police use of public video surveillance in Germany from 1956: management of traffic, repression of flows, persuasion of offenders. *Surveillance & Society*, 6(1), 43–47. <https://doi.org/10.24908/ss.v6i1.3403>
- Keersmaecker, D. P. & Debailleu, C. (2016). The spatial distribution of open-street CCTV in the Brussels Capital Region. *Brussels Studies* (104). <https://doi.org/10.4000/brussels.1427>
- Kistler, J. (1965). Die fahrbare Fernsehanlage der Stadtpolizei München. *Die Polizei*, 56(6), 166–168.
- L. László J. (2002. április 4). Már kilenc kerületben működnek térfigyelők. *Magyar Hírlap*.
- Lauritsen, P. (2015). CCTV in Denmark 1954 – 1982. *Surveillance & Society*, 13(3/4), 324–326. <https://doi.org/10.24908/ss.v13i3/4.4560>
- Lewandowski, J. & Matczak, P. (2015). Monitoring wizyjny jako narzędzie prewencji kryminalnej – analiza skuteczności systemu monitoringu w Poznaniu. *Samorząd Terytorialny*, 5(7-8), 126–143.
- Ligeti Gy. (1963). Termelésirányító Berendezések. *Népszerű Technika*, 12(9), 264–275.
- Luther, E. (1965). Die neue Verkehrsleitzentrale in München. *Polizei, Technik, Verkehr*, 9(Sonderausgabe III), 46–51.
- Martin, H. (1959). Fernsehen zur Verkehrsregelung. *Kriminalistik*, 13(6), 503–507. <https://doi.org/10.1111/j.1398-9995.1959.tb02801.x>
- Military Notes Around The World. (1949). *Professional Journal of the United States Army*, 29(6), 53–71.
- Mitrou, L., Droghkaris, P. & Leventakis, G. (2017). Perceptions of video surveillance in Greece. In Friedewald, M., Burgess, Čas, P.J., Bellanova, R. & Peissl, W. (Eds.), *Surveillance, Privacy and Security Citizens' Perspectives* (pp. 123–135). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315619309-8>

- Napi Krónika (1967. 07 06). *Magyar Nemzet*.
- Norris, C. (2012a). The Success of failure: Accounting for the global growth of CCTV. In Ball, K., Haggerty, K. & Lyon, D. (Eds.), *Handbook of Surveillance Studies* (pp. 231–258). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203814949>
- Norris, C. (2012b). There's no success like failure and failure's no success at all. In Doyle, A., Lippert R. & Lyon D. (Eds.), *Eyes Ewerywhere: The Global growth of camera surveillance* (pp. 143–162). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203141625>
- Norris, C., McCahill, M. & Wood, D. (2004). The Growth of CCTV: a global perspective on the international diffusion of video surveillance in publicly accessible space. *Surveillance & Society*, 2(2/3), 110–135. <https://doi.org/10.24908/ss.v2i2/3.3369>
- Papp Z. (2009. szeptember 14). Több pénz jut az NNI-nek és a rendörképzésre. *Napi Gazdaság*.
- Pilhál T. (2003. április 8). Illetéktelenek is lesnek minket. *Magyar Nemzet*.
- Sándor T. (1999. május 29). A dugók elkerülhetetlenek. *Népszabadság*.
- Technikai újdonságok (1966. november). *Technika*, 10(11).
- Tenczer G. (1997. október 25). Üzembem a Váci utcai kamerák. *Népszava*.
- Térfigyelő kamerákat szereltek fel Óbudán. (2000. november 10). *Magyar Hírlap*.
- Terjed az ipari tv-lánc. (1965. 09 26). *Népszabadság*.
- Tíz kamera Angyalföldön. (2000. december 16). *Népszava*.
- Williams, C. A. (2003). Police Surveillance and the Emergence of CCTV in the 1960s. *Crime Prevention and Community Safety*, 5(3), 27–37. <https://doi.org/10.1057/palgrave.cpcs.8140153>
- Williams, K. S., Johnstone, C. & Goodwin, M. (2014). CCTV surveillance in urban Britain: beyond the rhetoric of crime prevention. In G. R. John R. Gold (Eds.), *Landscapes of Defense*, (pp. 168–187). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315838656>

A cikkben található online hivatkozások

- URL1: *You're being watched: there's one CCTV camera for every 32 people in UK*. <https://www.theguardian.com/uk/2011/mar/02/cctv-cameras-watching-surveillance>
- URL2: *BSIA's Bigger Picture report underlines growing use of video surveillance for business operational purposes*. <https://www.ifsecglobal.com/video-surveillance/bsias-bigger-picture-report-underlines-growing-use-of-video-surveillance-for-business-operational-purposes>
- URL3: *Auge über der Kreuzung*. <https://www.spiegel.de/politik/auge-ueber-der-kreuzung-a-10e36feb-0002-0001-0000-000043062365?context=issue>
- URL4: *Fernsehmäßig im Griff*. <https://www.spiegel.de/politik/fernsehmaessig-im-griff-a-525bf536-0002-0001-0000-000041019452>
- URL5: *Networks and islands of visual surveillance in Berlin*, 6. http://www.urbaneye.net/results/ue_wp8.pdf

- URL6: *Restrictive? Permissive? The Contradictory Framing of Video Surveillance in Norway and Denmark.* http://www.urbaneye.net/results/ue_wp4.pdf
- URL7: *CCTV in Europe Final report.* http://www.urbaneye.net/results/ue_wp15.pdf
- URL8: *Urban Eye: Inception Report to the European Commission, 5th Framework.* http://www.urbaneye.net/results/ue_wp1.pdf
- URL9: *La que se regula la utilización de videocámaras por las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad en lugares públicos.* <https://www.boe.es/eli/es/lo/1997/08/04/4/con>
- URL10: *60 percent of Danes want more surveillance: survey.* https://www.thelocal.dk/20170515/60-percent-of-danes-want-more-surveillance-survey/?utm_tracker=1722735x84899
- URL11: *Overvågning i samfundet.* <https://faktalink.dk/overvagning-samfundet>
- URL12: *Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning.* <https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/1102/index.htm>
- URL13: *A Review Of The Increased Use Of CCTV And Video-Surveillance For Crime Prevention Purposes In Europe.* <https://www.statewatch.org/media/documents/news/2009/apr/ep-study-norris-cctv-video-surveillance.pdf>
- URL14: *Az adatvédelmi biztos beszámolója 1995-96, 103-104.* https://naih.hu/files/Adatvedelmi-bizt-beszamoloja-1995_1996.pdf
- URL15: *Ítélet.* https://tasz.hu/files/tasz/imce/cctv_itelet_LB_0.pdf
- URL16: *Nagy A.: Nézze meg, hogy honnan kukkolják!* <https://index.hu/belfold/kamter1017>
- URL17: *Prahy fungování a historie.* https://www.praha.eu/public/c2/33/f6/772876_62687_MKS_8._10.pdf

Alkalmazott jogszabályok

1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről

1999. évi LXIII. törvény a közterület-felügyeletről

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Tóth L. (2023). Közterületi térfigyelő rendszerek eltérő fejlődése Európában. *Belügyi Szemle*, 71(6), 1041–1057. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2023.6.6>